

INSTRUKCJA LAB. 3

Będziemy mieli teraz do czynienia z macierzami. W związku z tym wygodnie będzie nam posługiwać się zbiorami o wymiarze 2. To znaczy, będziemy używać deklaracji wymiaru postaci:

(*) **dimension A(M,N)**

gdzie M i N są zmiennymi. Pamiętajmy, że takich deklaracji można używać tylko w podprogramach. Deklarowanie **dimension "na wyrost"**, gdy mamy do czynienia ze zbiorami o wymiarze większym od 1, może prowadzić do błędnego działania programu. Dlatego trzeba podawać dokładnie takie wymiary jakie są w danej chwili potrzebne. Pamiętajmy, że deklaracji postaci (*) można używać tylko w podprogramach.

Zatem w programie głównym wczytujemy tylko niezbędne dane (np. właśnie M i N). Wygodnie jest wtedy utworzyć **"podprogram główny"**, na przykład **subroutine SUBMAIN()** w którym możemy już czytać współczynniki macierzy **A** do zadeklarowanego pliku **dimension A(M,N)**. Jako przykład, warto obejrzeć dokładnie program **GAUSSB.f**.